

I. Paa Udvalgets Anmodning om at modtage

„en Fremstilling af de Forhandlinger, som have været førte mellem Krigsministeriet og de dette underlagte militære Autoriteter i Anledning af Udfærdigelsen af „Veiledning i Hærloven“, navnlig Indstillinger og Betænkninger fra Generalauditøren i denne Sag,”

har det modtaget følgende Svar:

„Det ærede Udvalg har i Skrivelse af 21de f. M. udbedt sig en Fremstilling af de Forhandlinger, som have været førte mellem Krigsministeriet og de dette underlagte militære Autoriteter i Anledning af Udfærdigelsen af „Veiledning i Hærloven“, navnlig Indstillinger og Betænkninger fra Generalauditøren i denne Sag.

Foranlediget herved skal Ministeriet, næst at forudsikke den Bemærkning, at der i Anledning af Udfærdigelsen af den ovennævnte „Veiledning“ ikke har været ført Forhandlinger med andre Autoriteter end Generalauditøren, idet man hverken har fundet det ønskeligt eller nødvendigt at forhandle med andre Autoriteter om denne Sag, meddele følgende Oplysninger om den Maade, hvorpaa Udarbejdelsen af Veiledningen er foregaaet.

Da Loven af 25de Juli f. M. om Tillæg til Hærloven af 6te Juli 1867 i mange Punkter havde modificeret denne sidstnævnte Lov, ansaa Ministeriet det for ønskeligt, at der udarbejdedes en Fremstilling, hvoraf det vilde kunne ses, hvorledes denne Lov var bleven ændret ved Tillægsloven, saaledes, at det for hvert enkelt Paragraphs Vedkommende kunde fremgaa, hvorvidt, og i, bekræftende Fald, hvorledes den var bleven ændret. Skjøndt det var en Selvfølge, at hvad der optoges i en saadan Fremstilling, ikke kunde faae nogen bindende Karakter, maatte man dog anse det for en Lettelse for Myndighederne i Hæren at være i Besiddelse af den. Krigsministeriet beordrede derfor en i Ministeriet ansat Officer til i Forening med en af Generalauditøren foreslaaet Auditør at udarbejde et Udkast til en saadan Fremstilling. Det saaledes udarbejdede Udkast blev derpaa sendt Generalauditøren til Erklæring, og Udkastet tillige med Generalauditorens Betænkning, hvoraf en Afstrift vedlægges, blev derefter gjort til Gjenstand for yderligere Undersøgelse i Ministeriet. Da man ved denne kom til den Anskuelse, at enkelte Punkter i Generalauditorens Erklæring ikke behøvede at optages i Veiledningen, og at det vilde være rigtigt paa enkelte Punkter i Udkastet at foretage Forandringer, indlebedes mundtlig Forhandling med Generalauditøren, ved hvilken der blev tilveiebragt Overensstemmelse med Hensyn til de omhandlede Punkter. Ligeledes blev der mundtlig forhandlet med Generalauditøren angaaende enkelte supplerende Bestemmelser, som man fandt det nødvendigt at tilføie. Da det saaledes paa enkelte Punkter var nødvendigt at supplere Lovens Bestemmelser, har Generalauditøren ikke kunnet erklære, at alle Punkter i Veiledningen nøie stemte med Lovene, men om samtlige Punkter i Veiledningen har han erklæret, at Intet stred mod Lovene.”

Den i ovennævnte Svarskrivelse citerede Erklæring af Generalauditøren lyder saaledes:

„Efter at der den 12te d. M. af Auditør Laurrup er leveret mig det medfølgende i Krigsministeriet udarbejdede Udkast til en Redaktion af „Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867, saaledes som denne er modificeret ved Lov om Tillæg til samme af 25de Juli 1880“, har jeg i Overensstemmelse med Ministeriets Skrivelse A. 1591 af 6te Dennes omhyggelig sammenholdt dette Udkast med Loven af 25de Juli d. M., hvis enkelte Bestemmelser jeg mener at have fundet rigtig optagne i Udkastet paa hensigtsmæssige Steder, naar undtages:

1. at der i Udkastets § 12 ved Reglerne om Indkaldelse af Livgardens og Rytteriets Mandskab henholdsvis i Begyndelsen af Mai og Slutningen af Januar mangler Ordene „i Reglen“, jfr. Loven af 1880 § 2, næstsidste Stykke, og § 3, 2det Stykke;
2. at Rigtigheden af Udkastets § 30, forsaavidt det deri hedder, at der, foruden 480 Militærarbejdere aarlig til Bagt-, Kaserne- og Magasintjeneste, kan indkaldes til anden Tjeneste det efter dennes forskellige Behov nødvendige Antal, synes tvivlsom, navnlig efter Ordsforerens (Bojsens) Utringer i Folkethingstidenden Spalte 7463;
3. at det i § 113, 2det Stykke, er forstømt at tilføie Bestemmelsen om, at Premierlieutenanterns Forfremmelse til Kapitainer hver femte Gang skal ske ved Valg, ikke som efter Hærloven af 1867, hver tredje Gang, Loven af 1880 § 16;
4. at der i § 146 synes at mangle en aldeles tydelig Sjæmmel for at opføre 8 Undermestere som Officierer med Kongelig Udnevnelse;